

Ad spørgsmål 38.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der efter lovforslaget tænkes ydet støtte til nogle revalideringsvirksomheder af beskæftigelsesmidlerne eller i øvrigt af midler, der administreres af andre ministerier end socialministeriet, skal man bemærke følgende:

I henhold til beskæftigelsesloven, nu § 21 i lov nr. 354 af 27. december 1958 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse, kan der ydes tilskud af beskæftigelsesmidlerne til foranstaltninger til optræning af erhvervshæmmede, jfr. herved bemærkningerne til lovforslaget side 9 og 15. Det er ikke ved lovforslaget foreslået at ophæve beskæftigelseslovens § 21, og der er herefter intet til hinder for, at der fortsat vil kunne ydes tilskud efter de hidtidige retningslinjer til foranstaltninger for erhvervshæmmede med hjemmel i nævnte lov.

På den anden side lægger lovforslaget stærk vægt på at fremme en samling og koordinering af alle revalideringsforanstaltninger, og der bør ikke ydes nye tilskud af beskæftigelsesmidlerne, uden at spørgsmålet har været behandlet såvel i det lokale amtsrevalideringsudvalg som i det centrale samordningsudvalg. Fremkommer der fra en foranstaltning, som hidtil har modtaget tilskud efter beskæftigelsesloven, andragende om godkendelse efter lovforslagets § 5, må en sådan ansøgning behandles på samme måde som for andre foranstaltninger, således at godkendelse meddeles, når betingelserne herfor i øvrigt er til stede.

For de bestående foranstaltninger med tilskud efter beskæftigelsesloven må der endvidere gennemføres en samordning bl. a. således, at henvisningerne til foranstaltningerne i samme omfang som for andre institutioners vedkommende sker gennem amtsrevalideringskontoret.

Tilskud til arbejdsklinikker, der oprettes i tilslutning til amts- og købstadkommunale sygehuse, forudsættes ydet fuldt ud efter revalideringsloven, således at der ikke bliver spørgsmål om tilskud efter sygehusloven.

Det bemærkes dog i denne forbindelse, at der er en glidende overgang fra den egentlige sygebehandling til forskellige foranstaltninger med et mere erhvervsmæssigt sigte. F. eks. på de under indenrigsministeriet hen-

hørende hospitaler for sindslidende og tuberkulosesanatorier forbereder man i et vist omfang patienternes tilbagevenden til en normal tilværelse gennem en beskæftigelses-terapi, der til dels er lagt an på en genoptræning til arbejde. Sådanne foranstaltninger, der indgår som et naturligt led i de pågældende helbredelsesanstalters behandling, vil ikke blive berørt af lovforslaget. Det samme gælder fysiurgiske afdelinger ved visse af de kommunale sygehuse.

Den erhvervsmæssige optræning og tilpasning, der for kriminelle søges gennemført i forbindelse med fængselsophold, vil heller ikke blive berørt af lovforslaget; men det forudsættes, at der efterhånden etableres et nærmere samarbejde med revalideringsmyndighederne.

Det må endelig bemærkes, at samfundets almindelige uddannelsesforanstaltninger m. v. i størst muligt omfang bør komme også erhvervshæmmede til gode, og at der således f. eks. vil kunne ydes støtte efter den under undervisningsministeriet hørende lovgivning til højskole- og efterskoleundervisning for handicappede, jfr. om højskolen „Holsatia“ i besvarelsen af spørgsmål 3.

Ad spørgsmål 39.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives oplysninger om de forhandlinger med samordningsudvalget, som har fundet sted i forbindelse med lovforslagets forberedelse, skal man bemærke følgende:

Under lovforslagets udarbejdelse i socialministeriet har et foreløbigt udkast, der dog på enkelte punkter afviger fra det af regeringen fremsatte forslag, været forelagt samordningsudvalget til udtalelse, og udvalget har i skrivelse af 11. september 1959 tilskrevet ministeriet således:

„I skrivelse af 29. august har socialministeriet anmodet samordningsudvalget om inden den 12. september 1959 at fremkomme med en udtalelse om et i ministeriet udarbejdet udkast til forslag til lov om revalidering.

Samordningsudvalget har drøftet udkastet i møder den 8. og 11. september.

Følgende medlemmer har ikke kunnet deltage i sagens behandling: kontorchef Engberg, socialministeriet, direktør Henning Friis, socialforskningsinstituttet, dr. Backer,